

Pogoji in zahteve za pridelavo certificiranih sadik A, certificiranih sadik B v certificiranem matičnem hmeljišču in standardnih sadik v standardnem matičnem hmeljišču

1. Pogoji in zahteve za pridelavo certificiranih sadik A

Certificirane sadike A se pridobijo z razmnoževanjem uradno potrjenih osnovnih matičnih rastlin. Razmnoževanje poteka v rastlinjaku ali v drugem zavarovanem prostoru v razmerah, ki preprečujejo možnost okužb z zračnimi ali talnimi vektorji. Za vzgojo certificiranih sadik A se uporabi rastni substrat, ki je bil steriliziran ali testiran na ogorčice iz Priloge 3 tega pravilnika.

Certificirane sadike A se utrdijo oziroma donegujejo na prostem, v senčnici ali mrežniku, pod pogojem, da na površini, na kateri poteka utrjevanje, še ni bila potrjena okužba z blago ali letalno obliko hmeljeve uvelosti in je od zadnje potrditve okužbe z viroidno zakrnelostjo hmelja preteklo obdobje, določeno s predpisom, ki odreja ukrepe za preprečevanje vnosa in širjenja viroidne zakrnelosti hmelja. Okoli površin za utrjevanje certificiranih sadik A mora biti najmanj dvometrski pas, ki mora biti ali brez vseh rastlin ali pa stalno košen. Sadike ne smejo priti v stik z ogorčicami iz Priloge 3 tega pravilnika. V ta namen je treba zemljo v tleh predhodno testirati na prisotnost ogorčic iz Priloge 3 tega pravilnika ali pa sadike posaditi v steriliziran rastni substrat v lončke, ki se postavijo na folijo, da se prepreči neposreden stik korenin s tlemi. Sadike različnih sort hmelja morajo biti med seboj ločene in označene najmanj z imenom sorte in oznako partije. Če se sadike utrjujejo tako, da neposreden stik korenin z zemljo ni preprečen, mora biti s testiranjem vzorcev zemlje v imenovanem laboratoriju ugotovljeno, da v njej niso prisotne ogorčice in drugi škodljivi organizmi iz Priloge 3 tega pravilnika, ki se prenašajo z zemljo. Površine za utrjevanje certificiranih sadik A se smejo uporabljati samo za ta namen. Biti morajo ograjene oziroma prostorsko ločene od ostalih površin tako, da ni nevarnosti za zdravstveno varstvo rastlin. Vstop v ograjeni prostor se omogoči samo zaposlenim. Ob vstopu mora biti predpražnik ali korito z razkužilom širokega spektra. Zagotovljeno mora biti čiščenje in razkuževanje opreme in orodja, ki se uporablja pri pridelavi. Zagotovljen mora biti nekontaminiran vodni vir.

2. Pogoji in zahteve za ukorenišče, namenjeno za dodatno utrditev certificiranih sadik A

Ukorenišče za dodatno utrditev certificiranih sadik A je lahko na površini, na kateri:

- še ni bila potrjena okužba z blago ali letalno obliko hmeljeve uvelosti, v 250-metrskem varovalnem pasu pa v zadnjih 3 rastnih dobah ni bila potrjena okužba z letalno obliko hmeljeve uvelosti,
- je od zadnje potrjene okužbe z viroidno zakrnelostjo hmelja preteklo obdobje, določeno s predpisom, ki odreja ukrepe za preprečevanje vnosa in širjenja viroidne zakrnelosti hmelja,
- najmanj 2 leti niso rastle hmeljne rastline,
- so bili vsaj v zadnjih dveh letih odvzeti vzorci zemlje za testiranje na ogorčice iz Priloge 3 tega pravilnika in so bili rezultati testiranja negativni.

V neposredni bližini ukorenišča ne sme biti drugih hmeljišč ali površin, na katerih so rastline, gostiteljice karantenskih škodljivih organizmov iz Priloge 3 tega pravilnika. Razdalja med njimi mora biti najmanj 20 m. Če so v neposredni bližini ukorenišča druga hmeljišča, morajo biti posajena s certificiranimi sadikami A.

3. Pogoji in zahteve za certificirano matično hmeljišče

Certificirano matično hmeljišče mora biti posajeno z uradno potrjenimi certificiranimi sadikami A iste sorte. Dosajenih sme biti največ 10% rastlin, ki pa morajo biti iste sorte in kategorije. V certificiranem matičnem hmeljišču ne sme biti rastlin druge sorte. Oskrbovano mora biti v skladu z dobro kmetijsko prakso, medvrstni prostor in prostor v vrsti ne smeta biti zapleveljena ali posajena z drugimi kmetijskimi rastlinami.

Certificirano matično hmeljišče je lahko le na površinah, na katerih:

- še ni bila potrjena okužba z blago ali letalno obliko hmeljeve uvelosti, v 250-metrskem varovalnem pasu pa v zadnjih 3 rastnih dobah ni bila potrjena okužba z letalno obliko hmeljeve uvelosti,
- je od zadnje potrjene okužbe z viroidno zakrnelostjo hmelja preteklo obdobje, določeno s predpisom, ki odreja ukrepe za preprečevanje vnosa in širjenja viroidne zakrnelosti hmelja,
- so bili vsaj v zadnjih petih letih odvzeti vzorci zemlje za testiranje na ogorčice iz Priloge 3 tega pravilnika in so bili rezultati testiranja negativni, ter
- najmanj 2 leti pred postavitvijo hmeljišča niso rasle hmeljne rastline in so očiščene ostankov prejšnjih hmeljnih rastlin.

V neposredni bližini certificiranega matičnega hmeljišča ne sme biti drugih hmeljišč ali površin, na katerih so rastline, gostiteljice karantenskih škodljivih organizmov iz Priloge 3 tega pravilnika. Razdalja med njimi mora biti najmanj 5 m. Če so v neposredni bližini certificiranega matičnega hmeljišča druga hmeljišča, morajo biti posajena s certificiranimi sadikami A.

Certificirano matično hmeljišče mora biti označeno tako, da sta jasno označeni najmanj začetek in konec prve in zadnje vrste rastlin s podatki o sorti in številu vrst ter z navedbo 'CMH' ali 'certificirano matično hmeljišče'.

4. Pogoji in zahteve za standardno matično hmeljišče

Standardno matično hmeljišče sme biti posajeno z uradno potrjenimi certificiranimi sadikami A ali uradno potrjenimi certificiranimi sadikami B. Sadike morajo biti iste sorte, kategorije in porekla; dosajenih je lahko največ 10 % rastlin, ki morajo biti iste sorte in najmanj kategorije certificirane sadike B. Oskrbovano mora biti v skladu z dobro kmetijsko prakso, medvrstni prostor in prostor v vrsti ne smeta biti zapleveljena ali posajena z drugimi kmetijskimi rastlinami.

Standardno matično hmeljišče je lahko le na površinah, na katerih:

- še ni bila potrjena okužba z blago ali letalno obliko hmeljeve uvelosti, v 250-metrskem varovalnem pasu pa v zadnjih 3 rastnih dobah ni bila potrjena okužba z letalno obliko hmeljeve uvelosti,
- je od zadnje potrjene okužbe z viroidno zakrnelostjo hmelja preteklo obdobje, določeno s predpisom, ki odreja ukrepe za preprečevanje vnosa in širjenja viroidne zakrnelosti hmelja, in
- najmanj 2 leti pred postavitvijo hmeljišča niso rasle hmeljne rastline in so očiščene ostankov prejšnjih hmeljnih rastlin.

Standardno matično hmeljišče mora biti od drugih hmeljišč ali površin, na katerih so rastline, gostiteljice karantenskih škodljivih organizmov iz Priloge 3 tega pravilnika, oddaljeno najmanj 5 m.

Standardno matično hmeljišče mora biti označeno tako, da sta jasno označeni najmanj začetek in konec prve in zadnje vrste rastlin s podatki o sorti in številu vrst ter z navedbo 'SMH' ali 'standardno matično hmeljišče'.

Standardno hmeljišče se lahko prijavlja v uradni pregled in uradno potrditev za pridelavo standardnih sadik največ 10 let od prve potrditve.